

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KOZLÓNYA.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
 Helyben es postán kúldve:
 Egy évre 10 frt — kr. 1/2 évre 5 frt 50 kr.
 Fél évre 5 — „ — „ — „ — „ — „
 Előfizetési pénz a minden közzétételre:
 Póspost, Veszely-ház földszint
 a szerkesztőségbe bereményt küldendők.
 Előfizethető helyben:
 Telegráf K. Lajos könyvtárkezelésében
 a szerkesztőségben. — Egyéb
 a postahivatalok útján.

Hirdetési díj:
 Öt napos posztotért 5 kr.
 Nagybbr terjedelmű, mint szintén több
 iszeli hirdetések, alku szerint a leg-
 olcsóbb árárt.
 Bélyegdíj: minden bejelentésért külön
 30 kr.
 „Nyit-tér”-en megjelenő közlemény ö-
 tnapos sorra 15 kr.
 Név- vagy bereménytelenül beküldött ké-
 iratok nem vétettek tekintetbe. — Ugy
 szintén kéziratos sem adtak vissza.

Rendszerváltoztatás.

Nagyvár ad, febr. 22.

Elcsépelelt frázisnak mondják már ugyan jobboldalról s balközépről egyaránt a rendszerváltoztatás követelését, pedig hogy erre van szükségünk, s hogy csak így segíthet rajtunk, azt a tények logikája igazolja.

Megpróbált már mindent az öreg becsületes Ghyecz, s más kiegészítő nem talált, mint az egyenes adóknak milliók emelését, s ez is csak ideig óráig használna, ha kivihető lenne is. Pedig kivihető nem lenne, mert ha megszavaznók is a követelt milliókat, ezen milliók csak a papíron élnek. A magyar nép nem bír meg több adót, mint a mennyit megfizetett, — csak hogy szavazatját megmenthesse. — a mult éviből befizetett, s ezen befizetett összeg jóval hátra marad a mult évi előirányzattól is. Ha tehát még ezen előirányzatot is növelnők, annak csak azon következménye lenne, hogy több lenne a hátralék, de más nem.

rületté, a mi ismét behozand néhány milliót.

Ebből meggyőződhetik Bittó ur, — hogy a nemzet nem tért s nem fog térhetni napirendre a közös ügyek megszüntetésének kérdése fölött, mert csak azok megszüntetése által segíthetünk idültté válással fenyegető pénzügyi bajainkban.

Mindenestre belügyeink egyik másik ágában eszközölnék rendszerváltoztatás által is milliókat takaríthatunk meg. A fölsőleges miniszteriumok s a tanfelügyelőségek, főispánások megszüntetése s a központi hivatalnokok számának kevesbitése által például 1 milliót. A megyéit felruházhatjuk az egyenes adók beszedésének kötelességével és jogával, nyerhetünk ismét 1 milliót.

Az igazságszolgáltatást egyesítetünk kell a közigazgatással, magától értetve, hogy képességet kívánunk az elválasztandó hivatalnoktól, s elmozdíthatlanágot biztosítanánk neki. Nyernénk kerek 8 milliót.

Eltörölhetjük a semmitözékét, nem vallunk kárt benne, s a ménesekre nem szükség 2.746.000 frtot pazarolnunk, ha a népiszkolákra csak 800,000 ft jut.

Hozhatnánk fel egyebet is, de elég egyelőre ennyi.

Ezt is azonban mind csak rendszerváltoztatás útján lehet kivinni, s ugyanazért végül is ismételjük, hogy az, a mit a rendszerváltoztatás kifejez, nem elcsépelelt frázis, hanem egyedül mentő eszme.

gyűlés egyszersmind hivatra lesz határozni a felett; vajon a hazai ml- és üzleti értelemiség ezen országos fontosságú panasz ügyére gyors és gyökeres orvoslás céljából egyelőre csak a végrehajtó hatalom, vagy egyszersmind a törvényhozás intézkedése s támogatása is igénybe véssék.

— A horvát miniszter, Pejacsevics gr. a válság által érintetlen marad állapotában.

Vasutügy.

Az északkeleti vasutársulat és a közmunkaminiszterium közti a követelések tárgyalása között egyezmény az „U. A.” szerint a következő főbb tételeket tartalmazza: A társulati feljogosított az építési vállalkozók kielégítése s az építési deficit fedezése céljából, valamint a külföldről hozott sinek fél vándíjainak megterítése fejében 5.500.000 frt erejű új elsőbbségi kötvényeket kibocsátani, melyek a korábbi prioritások jogának megrövidítése nélkül a társulati pályákra telekkönyvileg bekezelendők. E kötvények 1875. január 1-étől kamatoznak és a napról fogva az állami garancia 275.000 frttal fölemeltek és azonfölül ezen kötvényeknek az első sorozatukkal egyenlő időság mulva leendő törlesztésére szükséges évi hányaddal.

A társulat főhatalmaztati korábbi prioritásai közül a részvényekből külön külön 15.000 darabot, de mindegyikből egyenlő számmal visszavásárolni s azok helyébe annyi új prioritást kibocsátani, hogy ezek a korábbi 5%-os garancia által fedezett talájanak. E conversiónak legkésőbb 1877. végéig be kell fejezteni. Az új prioritások 5%-nál nagyobb vagy kisebb kamattal mellett is kibocsáthatók, csak hogy a garancia nagyságát a kamatozás meg ne haladja. A prioritások arányterkére is szólhatnak, de az arany és ezüst közti árkülönbözet az üzleti conto javára iratik.

Mintán a társulat a nyiregyszék-ungvári pályá építésénél szenvedett veszteség fedezésére most a bécsi unióbanknál kölcsönt felvesz, mely csak azután, a mikor a társulat többé garanciát igénybe nem vesz, legkésőbb pedig 10 év múlva fizetnek vissza, kikötve, hogy sem ezen kölcsönösszeg, sem a kamat az üzleti számlán nem terhelheti, s hogy az közvetlenül a részvényesek által fizetendő.

Ezen egyezmény folytán a kölcsönös követelések kiegyenlítettnek nyilvánítottak.

dék egy társadalmi, mint politikai mozzanatai leírását, tehát mint rendes levelező, megrovására volnék érdemes, ha ezen közlésemet elhanyagolnám, mert a mai pénztelen, de társadalmilag is rongált idősokban, mint ritka jelenség, jól esik a régi szabású fesztelen jó-társasághoz, vig mulatáshoz szokott vén magyarok, ha egy terembe gyűlve látja a vidék jö-kedvi fiatalaságát, bokárva járn a oszóktól ránk maradt verbunkos és csárdás magyar tánczot, mérsékeltén vegyítve az sógorsági uton közénk jutott német keringővel, a mazur-polkával és barátságos francziával; nálunk a farsang végén a kaszinó két táncmulatságot rendezett, egyiket a művelt osztály számára, melyben Debreczen, Bőszörény, Nánás, Fejértl, Polgár, Kálló és Balkány táncra termett mindkét nemű ifjúsága szép számban volt képviselve, ez a mulatság a bősörényi zenetársulat művészkedése mellett kiválóan virradtíg tartott, — mindenkinnek rózsáképek s teljes meglepődésére; a jökevd nemcsak az öreg urakra, de még a mamákra is egy elragadt, hogy megforgatás nélkül egyenleget se vezetne haza szeretetreméltó szép leányt.

Városunk egyfölté-egyet szép hőlyei szerepében, fenyűzés nélkül, de igen bájoalan voltak fölőve, vendégeink iránti lekötelező szívességesség, különösen kitűntek magukat vendégszerető édes atya t. Orosz József ur kedves leányai Papi, Irma, Borcska, a Mócz két nővér Gizella és Ilonka, — Virág Mátilda, Gorzó Teréz, Kanyuk Paula, a két Kozák, és a két Hartstein nővérek.

Bájos vendégeink közül a helybeli fiataloktól lángra gyűjtő Kállai, Beres nővérek helybeli szépek rózsakoszorujába úgy beleillettek, mint a természetes rózsák közé a zöld levelek.

A másik mulatság szántó-vető polgártársaink rendezetett, a melyen különösen az ifjúság volt szép számmal jelen.

A mulatságok rendezésében Király Antal lelkész ur, ifjúságunk lelke Orosz Endre, és minden összejövetelnek rózsás kedélyt varázoló Dely Mátyás volt a főzereplő.

Adja isten, hogy a magyar igen igen sokszor jöjjon össze ily jó társaságba, melyből egyfölté-egyet barátságos egyetértést és elvörös szerelmes szívet vitt magával emlékül haza a jelenvolt szép számú társaság minden tagja.

r. l.

az az „politikai álmérem”-nek is megadásék a magáé; egy kis differenciát kellett elő-tüntetni, mely kimutassa, hogy Tisza ur terve szerint meg millió forinttal olcsóbban lehetett kormányozni mint a hogy Ghyecz Kálmán kijelöltte az állambiztartás egyensúlyának „sine qua non”-ját.

Persze, ha a gyakorlati életben Tisza ur ez elmélete csütörtököt talánna vetni, még mindig fenmarad a nem vélt esetekben az „indemnity”-hoz való meneked, annak idejében.

A fő most az, hogy Tisza ur és törzskara a kormánygépezet kiegészítő részeivé válnak.

Azt csak érjük, hogy a volt-balközéppárt ama képviselői, kiknek esélyük nyílt kormányhivatalra, minden követ megmozgatnak habozás nélkül beadták derekukat; de azt, hogy ama közharcosok, kik eddig minden személyes érdek nélkül harcoltak ama lobogó alatt, melyre a b i h a r i p o n t o k voltak fölőve, miért haboznak tovább is a fölött, vajon kövessék-e táborunkat az ellen táborba vagy sem? — nem tudjuk elképzelni.

Mondják ugyan, hogy számos balközéppárti csak azt várja meg, hogy mily kimenele lesz a komédiának, melyet Tisza ur egyelőre a Sennyei b. és Lónyai gróf machinációja mellett kezdett, de a kik szépen skárta kerültek, minhely a bécsi kihallgatás után — ök az akcióra is fölőlegessékké váltak?*)

Csak hogy ama várakozó balesetben vesz-tegölő urak, kik eltökélték magukban, hogy jö-vőre is közjogi ellenzékét képeznek, sokkal időmoszában cselekednek vala, ha legott haza utaznak s választói előtt a helyzetet fölőve, nyilatkoznak, hogy ök csupán csak egy elvtársadalmi koalíció esetében követik vezér-jüket, különben nem.

No de, „a mi haladt, nem maradt el” egészen. Nyilatkozni fognak ök most, kiki saját meggyőződése, lelkismerete s a választók szemben vállalt közeletességük értelmében. **)

Tény az, hogy többé nem igen lehet a választóknak „port binteni a szemükbe.” A Tisza-féle manőver most már nyíltan foly. Irányzata: k o r m a n y k e p e s s e g r e jutni, közönséges alapon.

Most még nem konstátálható, hányan mennek át Tisza ural az ellen táborba; de — amennyire az előjelek után, s a párt kedély-bangulatából következtetni lehet, nem valami tekintélyes számmal.

No mert azt csak nem lehet kívánni, hogy bármely mini-steri jelölt szép szeméret csupán, diestelenül végezze be valaki azt a három éves pályát, melytől közjogi ellenzék elvekké váló, kivált mikor érzi, hogy eddigi elveitől való elrugaszkodása nem gyűmböcsöz s a mellett otthon sem járhatna többé soha fölemelt föl, felületett választói körében.

A debreczeni ügyvédi kamara.

Debreczen, febr. 23.

Az igazságszolgáltatás terén fontos lépés történt ma városunkban.

Megalakult az ügyvédi kamara.

*) Ez a meglehetősen ügyesen vezetett játék komikusabb része. Csak a felett szóvalunk, hogy két elváltot, mint a minden barto és a böcs belátású gróf, nem láttak át korán a szítán s a gesztenyének parázsból való kikaparására vállalkoztak. Szerk.**)

**) Bezzeg hoppon is maradtak s Tisza Kálmán ó nagysága elmondhatja, hogy „a ki utózára nem, leg-jobb ízben nevet”. Azonban a választók csakis kesere-nen mosolyoghatnak. Szerk.

***) Múltán el is várhatja minden ellenzék ke-relet, hogy képviselői jelentést tegyenek, miként jártak el küldetésükben s minő gyönyört szándékoznak jöve-re követni „Pálföldi” után. Mert oly szomatást nem követhetünk, hogy valaki ellenzék színel a kormány-párt támogatásához járuljon. Szerk.

Vidék.

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

— A „Debreczen” levelezése. —

Hegyesi Márton.

— A válság vége beláthatlan, kiáltják minden oldalról. O fészege már Budán van, tegnap reggel 8 órakor érkezett oda. Először is Bittó hivat magához, majdnem egy óra hosszáig jellemezte Bittó a helyzetet a király előtt, s az egyesülési kézz két párt közti hangulatot is ecsetélte. A jövő kormányelnök is szóba jött, s Bittó erre nevezte több egyént nevezett meg. De mihejt a kihallgatásnak vége volt, a mult férta, Bittó rögtön — Szilávhöz ment, tudatni vele, hogy a király déli 12 órakor várja. Ghyecz és Wenckheim Béla is volt a királynál. O fészege meg több egyént kihall-gat, a csak azután fog valakit megbízni — a kormány alakításával. Szilávi, ki egy órai kihallgatáson volt tegnap délel, — ugy lát-szik — nem kerülheti el sorsát. Minden fél óda mutat, hogy ő lesz az új kabinet feje. — Bittó meg tegnap Deák Ferenczet és Stéll Kálmánt is meglátogatta. Ha igaz az, hogy a király több egyént akar meghallgatni a helyzet-ről, s csak azután nevez ki kormányelnököt: akkor még pár nap beletelik a válság le-folyásába.

— Fegyvergyárilatok az idén is tartatnak hazánkban; sőt honvédeknek ki is viz-szik — Bruckba.

— Nemzeti nyelvünk érdekében. A magyar mérnökök és a hazai vasutaknál alkalmat-ozó üzletemberek által tartott értekezlet el-határozta, hogy az állam hivatalos nyelvének életbeápolása céljából és az idegenek által terjesztett háttérbe szorított hazai erők, és illetőleg befolyásuk kiterjesztése végett ki-mértő emlékirat készítsenek; egyszersmind el-határozatot, hogy ezen emlékirat a magyar mérnök és építészegyet választmányra elé g-terjesztetni, azon megkereséssel, hogy az alap-szabályok 19. §. értelmében haladéktalanul rendkívüli közgyűlést hívjon össze, mely köz-

— Csak nagy megerőltetéssel sikerült a tagjaimon erőt vett remegést elfojtanom, mid-őn megnyitkát a terem szárnyajtaji; mely-ben a földi felségeket meglátandó valék. Elő-kező urak s hölgyekből álló fényes társaság volt ott már egybegyűlve, kinek kíváncsi te-kintete mind rajtam függött. Mást ez talán zavarba hozott volna, én azonban e vizsgálás által — melynek céltáblája valék, ismét és teljesen visszanyerém önéretem. Mondám ma-gamban, hogy hiszen minden jelenlévő hasonló hozzám, s így magatartásom s viselkedé-á-lyt kivívtam nagynémet teljes meglepődés-ét, ki ezenkívül még egy felbátorító barátságos tekintetet vetett felem.

Meglehetően hosszú várakozás után, végre megjelent XVI. Lajos király, Antoinette kirá-lyinnel, kinek szépségét bámulva csodáltam, s kiról már azért sem bírtam tekintetem el-venni, mivel azonnal fölöttét a zárdabeli ba-rátnömhöz való családíság hí hasonlatossága.

Térde szerettem volna borolni a felsé-gek előtt, mint miként a zárdában a szent előtt gyakran imádkozva tételtem.

Végre a fölségek előtti bemutatás sora reám került, — s a mély hölödő meghaj-lást — ez alkalomnál a főtényező, — mint nagynémet gyakran állítá — oly kifogástala-nul cselekvém, hogy a teremben a bámulat s tetszés halk moraja keletkezett, a miért ör-mében nagynémet meg is csókolta. — A király, ki státyamat személyesen igen jól is-

— Csak nagy megerőltetéssel sikerült a tagjaimon erőt vett remegést elfojtanom, mid-őn megnyitkát a terem szárnyajtaji; mely-ben a földi felségeket meglátandó valék. Elő-kező urak s hölgyekből álló fényes társaság volt ott már egybegyűlve, kinek kíváncsi te-kintete mind rajtam függött. Mást ez talán zavarba hozott volna, én azonban e vizsgálás által — melynek céltáblája valék, ismét és teljesen visszanyerém önéretem. Mondám ma-gamban, hogy hiszen minden jelenlévő hasonló hozzám, s így magatartásom s viselkedé-á-lyt kivívtam nagynémet teljes meglepődés-ét, ki ezenkívül még egy felbátorító barátságos tekintetet vetett felem.

Meglehetően hosszú várakozás után, végre megjelent XVI. Lajos király, Antoinette kirá-lyinnel, kinek szépségét bámulva csodáltam, s kiról már azért sem bírtam tekintetem el-venni, mivel azonnal fölöttét a zárdabeli ba-rátnömhöz való családíság hí hasonlatossága.

Térde szerettem volna borolni a felsé-gek előtt, mint miként a zárdában a szent előtt gyakran imádkozva tételtem.

Végre a fölségek előtti bemutatás sora reám került, — s a mély hölödő meghaj-lást — ez alkalomnál a főtényező, — mint nagynémet gyakran állítá — oly kifogástala-nul cselekvém, hogy a teremben a bámulat s tetszés halk moraja keletkezett, a miért ör-mében nagynémet meg is csókolta. — A király, ki státyamat személyesen igen jól is-

— Csak nagy megerőltetéssel sikerült a tagjaimon erőt vett remegést elfojtanom, mid-őn megnyitkát a terem szárnyajtaji; mely-ben a földi felségeket meglátandó valék. Elő-kező urak s hölgyekből álló fényes társaság volt ott már egybegyűlve, kinek kíváncsi te-kintete mind rajtam függött. Mást ez talán zavarba hozott volna, én azonban e vizsgálás által — melynek céltáblája valék, ismét és teljesen visszanyerém önéretem. Mondám ma-gamban, hogy hiszen minden jelenlévő hasonló hozzám, s így magatartásom s viselkedé-á-lyt kivívtam nagynémet teljes meglepődés-ét, ki ezenkívül még egy felbátorító barátságos tekintetet vetett felem.

Meglehetően hosszú várakozás után, végre megjelent XVI. Lajos király, Antoinette kirá-lyinnel, kinek szépségét bámulva csodáltam, s kiról már azért sem bírtam tekintetem el-venni, mivel azonnal fölöttét a zárdabeli ba-rátnömhöz való családíság hí hasonlatossága.

Térde szerettem volna borolni a felsé-gek előtt, mint miként a zárdában a szent előtt gyakran imádkozva tételtem.

Végre a fölségek előtti bemutatás sora reám került, — s a mély hölödő meghaj-lást — ez alkalomnál a főtényező, — mint nagynémet gyakran állítá — oly kifogástala-nul cselekvém, hogy a teremben a bámulat s tetszés halk moraja keletkezett, a miért ör-mében nagynémet meg is csókolta. — A király, ki státyamat személyesen igen jól is-

— Csak nagy megerőltetéssel sikerült a tagjaimon erőt vett remegést elfojtanom, mid-őn megnyitkát a terem szárnyajtaji; mely-ben a földi felségeket meglátandó valék. Elő-kező urak s hölgyekből álló fényes társaság volt ott már egybegyűlve, kinek kíváncsi te-kintete mind rajtam függött. Mást ez talán zavarba hozott volna, én azonban e vizsgálás által — melynek céltáblája valék, ismét és teljesen visszanyerém önéretem. Mondám ma-gamban, hogy hiszen minden jelenlévő hasonló hozzám, s így magatartásom s viselkedé-á-lyt kivívtam nagynémet teljes meglepődés-ét, ki ezenkívül még egy felbátorító barátságos tekintetet vetett felem.

es hírtetés.

— Csak nagy megerőltetéssel sikerült a tagjaimon erőt vett remegést elfojtanom, mid-őn megnyitkát a terem szárnyajtaji; mely-ben a földi felségeket meglátandó valék. Elő-kező urak s hölgyekből álló fényes társaság volt ott már egybegyűlve, kinek kíváncsi te-kintete mind rajtam függött. Mást ez talán zavarba hozott volna, én azonban e vizsgálás által — melynek céltáblája valék, ismét és teljesen visszanyerém önéretem. Mondám ma-gamban, hogy hiszen minden jelenlévő hasonló hozzám, s így magatartásom s viselkedé-á-lyt kivívtam nagynémet teljes meglepődés-ét, ki ezenkívül még egy felbátorító barátságos tekintetet vetett felem.

Meglehetően hosszú várakozás után, végre megjelent XVI. Lajos király, Antoinette kirá-lyinnel, kinek szépségét bámulva csodáltam, s kiról már azért sem bírtam tekintetem el-venni, mivel azonnal fölöttét a zárdabeli ba-rátnömhöz való családíság hí hasonlatossága.

Térde szerettem volna borolni a felsé-gek előtt, mint miként a zárdában a szent előtt gyakran imádkozva tételtem.

Végre a fölségek előtti bemutatás sora reám került, — s a mély hölödő meghaj-lást — ez alkalomnál a főtényező, — mint nagynémet gyakran állítá — oly kifogástala-nul cselekvém, hogy a teremben a bámulat s tetszés halk moraja keletkezett, a miért ör-mében nagynémet meg is csókolta. — A király, ki státyamat személyesen igen jól is-

— Csak nagy megerőltetéssel sikerült a tagjaimon erőt vett remegést elfojtanom, mid-őn megnyitkát a terem szárnyajtaji; mely-ben a földi felségeket meglátandó valék. Elő-kező urak s hölgyekből álló fényes társaság volt ott már egybegyűlve, kinek kíváncsi te-kintete mind rajtam függött. Mást ez talán zavarba hozott volna, én azonban e vizsgálás által — melynek céltáblája valék, ismét és teljesen visszanyerém önéretem. Mondám ma-gamban, hogy hiszen minden jelenlévő hasonló hozzám, s így magatartásom s viselkedé-á-lyt kivívtam nagynémet teljes meglepődés-ét, ki ezenkívül még egy felbátorító barátságos tekintetet vetett felem.

Meglehetően hosszú várakozás után, végre megjelent XVI. Lajos király, Antoinette kirá-lyinnel, kinek szépségét bámulva csodáltam, s kiról már azért sem bírtam tekintetem el-venni, mivel azonnal fölöttét a zárdabeli ba-rátnömhöz való családíság hí hasonlatossága.

Térde szerettem volna borolni a felsé-gek előtt, mint miként a zárdában a szent előtt gyakran imádkozva tételtem.

Végre a fölségek előtti bemutatás sora reám került, — s a mély hölödő meghaj-lást — ez alkalomnál a főtényező, — mint nagynémet gyakran állítá — oly kifogástala-nul cselekvém, hogy a teremben a bámulat s tetszés halk moraja keletkezett, a miért ör-mében nagynémet meg is csókolta. — A király, ki státyamat személyesen igen jól is-

— Csak nagy megerőltetéssel sikerült a tagjaimon erőt vett remegést elfojtanom, mid-őn megnyitkát a terem szárnyajtaji; mely-ben a földi felségeket meglátandó valék. Elő-kező urak s hölgyekből álló fényes társaság volt ott már egybegyűlve, kinek kíváncsi te-kintete mind rajtam függött. Mást ez talán zavarba hozott volna, én azonban e vizsgálás által — melynek céltáblája valék, ismét és teljesen visszanyerém önéretem. Mondám ma-gamban, hogy hiszen minden jelenlévő hasonló hozzám, s így magatartásom s viselkedé-á-lyt kivívtam nagynémet teljes meglepődés-ét, ki ezenkívül még egy felbátorító barátságos tekintetet vetett felem.

Meglehetően hosszú várakozás után, végre megjelent XVI. Lajos király, Antoinette kirá-lyinnel, kinek szépségét bámulva csodáltam, s kiról már azért sem bírtam tekintetem el-venni, mivel azonnal fölöttét a zárdabeli ba-rátnömhöz való családíság hí hasonlatossága.

Térde szerettem volna borolni a felsé-gek előtt, mint miként a zárdában a szent előtt gyakran imádkozva tételtem.

Végre a fölségek előtti bemutatás sora reám került, — s a mély hölödő meghaj-lást — ez alkalomnál a főtényező, — mint nagynémet gyakran állítá — oly kifogástala-nul cselekvém, hogy a teremben a bámulat s tetszés halk moraja keletkezett, a miért ör-mében nagynémet meg is csókolta. — A király, ki státyamat személyesen igen jól is-

— Csak nagy megerőltetéssel sikerült a tagjaimon erőt vett remegést elfojtanom, mid-őn megnyitkát a terem szárnyajtaji; mely-ben a földi felségeket meglátandó valék. Elő-kező urak s hölgyekből álló fényes társaság volt ott már egybegyűlve, kinek kíváncsi te-kintete mind rajtam függött. Mást ez talán zavarba hozott volna, én azonban e vizsgálás által — melynek céltáblája valék, ismét és teljesen visszanyerém önéretem. Mondám ma-gamban, hogy hiszen minden jelenlévő hasonló hozzám, s így magatartásom s viselkedé-á-lyt kivívtam nagynémet teljes meglepődés-ét, ki ezenkívül még egy felbátorító barátságos tekintetet vetett felem.

Meglehetően hosszú várakozás után, végre megjelent XVI. Lajos király, Antoinette kirá-lyinnel, kinek szépségét bámulva csodáltam, s kiról már azért sem bírtam tekintetem el-venni, mivel azonnal fölöttét a zárdabeli ba-rátnömhöz való családíság hí hasonlatossága.

Térde szerettem volna borolni a felsé-gek előtt, mint miként a zárdában a szent előtt gyakran imádkozva tételtem.

Végre a fölségek előtti bemutatás sora reám került, — s a mély hölödő meghaj-lást — ez alkalomnál a főtényező, — mint nagynémet gyakran állítá — oly kifogástala-nul cselekvém, hogy a teremben a bámulat s tetszés halk moraja keletkezett, a miért ör-mében nagynémet meg is csókolta. — A király, ki státyamat személyesen igen jól is-

ur 2-ik vendégjátéka.

— Csak nagy megerőltetéssel sikerült a tagjaimon erőt vett remegést elfojtanom, mid-őn megnyitkát a terem szárnyajtaji; mely-ben a földi felségeket meglátandó valék. Elő-kező urak s hölgyekből álló fényes társaság volt ott már egybegyűlve, kinek kíváncsi te-kintete mind rajtam függött. Mást ez talán zavarba hozott volna, én azonban e vizsgálás által — melynek céltáblája valék, ismét és teljesen visszanyerém önéretem. Mondám ma-gamban, hogy hiszen minden jelenlévő hasonló hozzám, s így magatartásom s viselkedé-á-lyt kivívtam nagynémet teljes meglepődés-ét, ki ezenkívül még egy felbátorító barátságos tekintetet vetett felem.

— Csak nagy megerőltetéssel sikerült a tagjaimon erőt vett remegést elfojtanom, mid-őn megnyitkát a terem szárnyajtaji; mely-ben a földi felségeket meglátandó valék. Elő-kező urak s hölgyekből álló fényes társaság volt ott már egybegyűlve, kinek kíváncsi te-kintete mind rajtam függött. Mást ez talán zavarba hozott volna, én azonban e vizsgálás által — melynek céltáblája valék, ismét és teljesen visszanyerém önéretem. Mondám ma-gamban, hogy hiszen minden jelenlévő hasonló hozzám, s így magatartásom s viselkedé-á-lyt kivívtam nagynémet teljes meglepődés-ét, ki ezenkívül még egy felbátorító barátságos tekintetet vetett felem.

— Csak nagy megerőltetéssel sikerült a tagjaimon erőt vett remegést elfojtanom, mid-őn megnyitkát a terem szárnyajtaji; mely-ben a földi felségeket meglátandó valék. Elő-kező urak s hölgyekből álló fényes társaság volt ott már egybegyűlve, kinek kíváncsi te-kintete mind rajtam függött. Mást ez talán zavarba hozott volna, én azonban e vizsgálás által — melynek céltáblája valék, ismét és teljesen visszanyerém önéretem. Mondám ma-gamban, hogy hiszen minden jelenlévő hasonló hozzám, s így magatartásom s viselkedé-á-lyt kivívtam nagynémet teljes meglepődés-ét, ki ezenkívül még egy felbátorító barátságos tekintetet vetett felem.

— Csak nagy megerőltetéssel sikerült a tagjaimon erőt vett remegést elfojtanom, mid-őn megnyitkát a terem szárnyajtaji; mely-ben a földi felségeket meglátandó valék. Elő-kező urak s hölgyekből álló fényes társaság volt ott már egybegyűlve, kinek kíváncsi te-kintete mind rajtam függött. Mást ez talán zavarba hozott volna, én azonban e vizsgálás által — melynek céltáblája valék, ismét és teljesen visszanyerém önéretem. Mond

